

Rafols-Casamada, l'artista complet

S'ha mort Albert Ràfols-Casamada, als vuitanta-sis anys

[Albert Ràfols-Casamada](#) ha estat un pintor de referència des dels anys seixanta. En ple franquisme, ranci i reaccionari, la seva pintura i la seva actitud entroncaren amb el Noucentisme i amb el moviment modern, tant amb el que venia de París, amb Matisse al capdavant, com amb el de la tradició radical americana de Motherwell. També va ser un pintor que va escriure: poesia, dietaris, assaig. I va tenir una influència decisiva en un seguit de generacions de pintors i dissenyadors a través de la fundació, i direcció, de l'Escola Eina de Barcelona.

El crític d'art J. F. Ivars, autor del llibre '[Visió i signe. La pintura de Ràfols-Casamada](#)' (Edicions 62), el descrivia així: 'Sempre elegant, discret, atent. Algunes vegades, silencios; unes altres, suaument mordaç. Sol o més aviat en companyia de Maria Girona, el pintor és una imatge viva del nostre imaginari. Poeta, melòman, lector impenitent i exigent, activista de vegades, home de seny sempre. Per mi, Ràfols-Casamada significa l'artista complet.'

[Perejaume](#), artista i poeta com Ràfols, el situa: 'Ràfols Casamada és el testimoni d'una època, en què va ser referent d'artistes. Va encarnar una mena d'eròtica de l'art, amb el carbonet i els colors rosats i blaus... Els anys setanta va ser molt important, pel ressò que tenia, i per haver marcat l'estètica d'aquest país.'

També l'editor i crític literari [Josep Maria Castellet](#) coincideix a considerar Ràfols-Casamada un artista complet i en comenta el caire literari: 'La seva poesia era d'aparença senzilla, perquè era feta sovint de paraules soltes, paraules molt triades que ocupaven un espai, com si fos una pintura. Poesia espacial podríem dir que feia. S'assemblava als cal·ligrames sense ser-ho. I els dietaris que va escriure eren poc narratius i molt plens de sensacions, volums que completen un artista plural i total. I un personatge que va tenir una activitat cívica molt important també, com a fundador i motor de l'escola Eina, i per la seva vocació antifranquista dins una catalanitat impecable.'

Castellet va participar, precisament, en el darrer homenatge que li va retre el Museu Nacional d'Art de Catalunya, aquest octubre passat. Castellet va recordar llavors els dies de vacances que solia passar amb Ràfols-Casamada i la seva dona a l'Empordà i el fet que, sense tenir un aspecte dinàmic, no parava en tot lo dia, pintant, escoltant música i escrivint.

Reconeixements

Nascut a Barcelona l'any 1923, Albert Ràfols-Casamada s'inicia en el dibuix i en la pintura de la mà del seu pare, Albert Ràfols Cullerés. Després d'uns quants anys d'estudis d'arquitectura, es dedica de ple a la pintura i exposa per primera vegada a Barcelona, amb el grup els Vuit, al qual també pertanyia la seva futura dona, Maria Girona. El 1961 fa la seva primera exposició al Museu d'Art Contemporani de Barcelona. Després d'un primer moment post-expressionista es va centrar en una abstracció poètica d'arrels quotidianes.

La seva pintura va merèixer, el 1980, el Premio Nacional de Artes Plásticas i el 2003 el Premi Nacional de les Arts Plàstiques. També va ser guardonat el 1982 amb la Creu de Sant Jordi i nomenat Officier de l'Ordre des Arts et des Lettres el 1991.

Del 1976 data la primera publicació dels seus versos, una activitat que va emprendre de ben jove i que mai no va abandonar. L'any 2001 Edicions Proa va reunir tota la seva obra poètica en un volum: 'Signe d'aire: obra poètica, 1939-1999'. Ràfols-Casamada ha publicat també reflexions sobre la pintura i dietaris. La seva passió pels llibres l'havia dut així mateix a una intensa activitat com a il·lustrador de clàssics literaris catalans, entre aquests la novel·la 'Mirall trencat'.

17 desembre 2009

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)